

רע"פ 4648/21 - בנימין פרידמן נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 4648/21

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: בנימין פרידמן

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים בתיק ע"פ 17087-04-21 מיום 18.5.2021 שניתן על ידי כב' השופטים ענת זינגר, חגית מאק-קלמנוביץ ואלכסנדר רון

בשם המבקש: עו"ד רפאל שטוב

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופטים ע' זינגר, ח' מאק-קלמנוביץ וא' רון) בע"פ 64251-04-21, בגדרו נדחה ערעור המבקש על פסק דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' סגן הנשיא י' מינטקביץ) בת"פ 3518-04-20.

רקע והליכים קודמים

1. המבקש הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות תקיפת שוטר, הפרעה לשוטר וסירוב להוראת התפזרות לפי סעיפים 273 ו-275 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 ותקנה 2(ב) לתקנות שעת חירום (נגיף הקורונה החדש - אכיפה), התש"ף-2020, בהתאמה.

על פי עובדות כתב האישום, השתתף המבקש בהתקהלות בסמוך לבית כנסת ברמת בית שמש. מפקד תחנת בית שמש כרז מספר פעמים כי מדובר בהתקהלות אסורה, וכי על הקהל להתפזר ולקיים את הנחיות משרד הבריאות. המבקש לא שעה להוראות, והתקרב לכיוון השוטרים. על אף שהוזהר והורחק, חזר המבקש אל סביבת השוטרים, ביקש שיעצרו אותו וקילל אותם. בין היתר, כינה המבקש את השוטרים "נאצים", "שיקסע", "נביילה" ועוד. לאחר מכן, ירק המבקש על שוטרת והתנגד לניסיון השוטרים להכניסו לניידת. בהמשך, סירב המבקש להזדהות ולמסור את פרטיו האישיים וציין בפני השוטרים כי הוא מפר את ההנחיות מפני שהוא אינו מורשה להתפלל במניין.

2. ביום 13.12.2020 הרשיע בית משפט השלום את המבקש בעבירה של תקיפת שוטר (תחת עבירת תקיפת השוטר בנסיבות מחמירות אשר יוחסה לו בכתב האישום), הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו וסירוב להוראת התפזרות. בהכרעת הדין, מצא בית המשפט לסמוך על עדויות השוטרים שהיו במקום, לרבות השוטרת עליה ירק המבקש. בית משפט השלום דחה את טענת המבקש כי סרטונים שהציג מלמדים כי הוא לא ביצע כל עבירה, וכן את טענתו כי יריקה אינה מהווה תקיפה.

3. ביום 15.12.2020 דחה בית המשפט "בקשת הבהרה" מטעם המשיבה הנוגעת להרשעת המבקש בעבירת תקיפת שוטר תחת עבירת תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות. בית המשפט ציין כי המשיבה לא ציינה במפורש בכתב האישום כי תקיפת השוטר נעשתה במטרה להפריע לשוטר במילוי תפקידו.

4. בגזר הדין, אשר ניתן ביום 23.2.2021, קבע בית משפט השלום כי מתחם העונש ההולם בעניינו של המבקש נע בין מאסר של מספר חודשים שניתן לשאת בו בעבודות שירות, ועד עשרה חודשי מאסר בפועל. לאחר מכן, נתן בית המשפט דעתו על כך שמחד המבקש אב ל-12 ילדים, סובל מבעיה רפואית, מעורב בחיי הקהילה ותורם מזמנו למען הכלל; ומאידך כי המבקש הורשע בעבר בשישה תיקים שונים בעבירות דומות, וכי לחובתו מאסרים מותנים. לאור כל זאת, גזר בית המשפט על המבקש שבעה חודשי מאסר בפועל, וכן הפעיל מספר מאסרים מותנים בחופף ובמצטבר, כך שבסך הכל ירצה המבקש 12 חודשי מאסר. כן גזר בית המשפט על המבקש מאסרים מותנים, קנס בסך 1,500 ש"ח ופיצוי בסך 4,000 ש"ח.

ביום 21.3.2021 נעתר בית המשפט לבקשת המשיבה להפעיל מאסר מותנה נוסף, וזאת בחופף לעונש שכבר נגזר על המבקש, כך שמספר חודשי המאסר שירצה בפועל לא השתנה.

5. הן המבקש והן המשיבה ערערו על פסק הדין, ושני הערעורים נדחו. אשר לערעור המבקש, נקבע כי מדובר בערעור עובדתי בעיקרו, וכי לא הוצגה עילה המצדיקה להתערב בממצאי העובדה שנקבעו בבית משפט השלום.

גם בערעור המשיבה, אשר התמקד בהחלטה להרשיע את המבקש בעבירת תקיפת שוטר תחת עבירת תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות ובהחלטה לפיה המאסרים המותנים ירוצו בחפיפה זה לזה, לא מצא בית משפט קמא עילה להתערבות.

6. המבקש לא השלים עם פסק דין זה. מכאן הבקשה שלפניי.

7. בבקשתו, טוען המבקש - בין היתר - כי כלל לא ירק על השוטר; כי ממילא יריקה אינה מהווה תקיפה לעניין הרשעה בעבירת תקיפת שוטר; כי הרשעתו מהווה עיוות דין וכי מדובר במקרה של אכיפה בררנית; כי הוא הורשע על יסוד עדויות כוזבות; כי בידיו סרטון הסותר את הטענות כנגדו; כי עונשו חמור ביחס למקרים דומים; ועוד.

דין והכרעה

8. לאחר עיון בבקשה על נספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.

9. הלכה היא כי רשות ערעור "בגלגול שלישי" תינתן רק במקרים חריגים בהם עולה שאלה בעלת חשיבות משפטית או ציבורית החורגת מעניינו הפרטני של המבקש, וכן במקרים חריגים בהם התגלה חוסר צדק או עיוות דין קיצוני (רע"פ 2781/21 שניידר נ' מדינת ישראל(30.6.2021)).

10. הבקשה מתמקדת בעניינו הפרטני של המבקש, ואינה מעוררת כל שאלה משפטית רחבת היקף. המבקש מעלה טענות מן הגורן ומן היקב, המתמקדות ככלל בממצאי עובדה אשר נקבעו בערכאה הדיונית. באלה אין כדי להצדיק מתן רשות ערעור. יוער, כי הרבה לפני משורת הדין, צפיתי בסרטונים אשר צירף המבקש לבקשתו. לא מצאתי בהם כל עילה להתערבות בממצאי ערכאות קמא, אשר ראו בסרטונים - אשר הוגשו על ידי המבקש - חיזוק דווקא לעמדת המשיבה.

11. אשר לטענות בעניין העונש, כלל ידוע הוא כי רשות ערעור על חומרת העונש תינתן רק במקרים חריגים, בהם ניכרת סטייה משמעותית ממדיניות הענישה המקובלת והראויה בעבירות דומות (רע"פ 4416/19 פלוני נ' מדינת ישראל (4.7.2019)). לא מצאתי בטענות המבקש בעניין זה ממש (ראו והשוו, למשל: רע"פ 31/15 אפרסמון נ' מדינת ישראל(20.1.2015)). זאת, בפרט בשים לב לכך שלמבקש לא פחות משש הרשעות קודמות בעבירות דומות; לכך שבית משפט השלום הפעיל ארבעה מאסרים מותנים כנגדו, תוך שהקל עמו וקבע כי אלה ירוצו בחלקם הגדול בחופף ולא במצטבר; ובשים לב לכך שהמעשים בוצעו בנסיבות ייחודיות, בשיאה של התפרצות מגפת הקורונה.

12. בשולי הדברים, מצאתי להעיר כי טוב היה שהדברים שנכתבו בפסקאות 15-16 לבקשה לא נכתבו משנכתבו.

13. סוף דבר, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ו בתמוז התשפ"א (6.7.2021).
